

СИТУАЦІЙНЕ ЛІДЕРСТВО В АДМІНІСТРУВАННІ

Адміністрування як формально-бюрократичне управління, що повинно попереджувати та вирішувати конфлікти в організації, потребує посилення ролі керівника в якості лідера.

Під лідерством розуміють здатність ефективно використовувати можливі джерела влади задля перетворення визначеного для інших бачення в реальність [1, с.408]. За ситуаційним підходом управління – мистецтво керівника інтерпретувати ситуацію. Сучасні теорії управління звертають увагу на стиль керівництва як засіб впливу менеджера на ситуації за допомогою поведінки та використання різних форм влади.

На думку Пітера Друкера управлінська еліта є основою бізнесу та повинна відігравати провідну роль в розвитку сучасного бізнесу та суспільства вцілому [2, с. 53]. Значний вплив на ефективне адміністрування мають експертна влада та влада прикладу. На відміну від примусу, винагороди та законної влади, влада прикладу та експертна влада мають індивідуальний характер, оскільки залежать від особистих рис керівника.

Порівняння сучасних ситуаційних теорій лідерства допомагає визначити переваги стилів керівництва та основні чинники, що визначають ефективність поведінки лідера. Сучасний менеджмент продовжує розвиток та поглиблення розуміння сутності лідерства. Так, поряд з відомими ситуаційними моделями – Фідлера, Мітчелла та Хауза, Херсі та Бланшара, моделлю прийняття рішень Врума-Йеттона, з'явився атрибутивний підхід, що намагається використати причинно-наслідковий зв'язок до проблем лідерства [1 с. 516]. В межах атрибутивного підходу лідер виконує роль інформаційного центру, оскільки знання причин, що визначили певну ситуацію, підсилює лідерське розуміння та здатність заздалегідь визначити реакцію людей. Модель робить акцент на

взаємодії лідера та послідовників – підлеглі своєю реакцією на заходи керівника впливають на його подальшу поведінку.

Проблеми лідерства визначають можливості досягнення організаційної ефективності та успішного адміністрування. В сучасному світі на керівників припадає значна соціальна відповідальність, оскільки вони утворюють групу лідерів в організації та за її межами. Суспільство очікує від керівників-лідерів більшої відповідальності, ніж виконання безпосередніх організаційних обов'язків та формальних завдань [2, с.282].

Список використаних джерел:

1. Менеджмент : [учебник] / О.С. Виханский, А.И. Наумов. – М. : Гардарики, 2000. – 528 с.
2. П. Друкер Эффективное управление. Экономические задачи и оптимальные решения /монография. – М. : Издательско-торговый дом «ГРАНД-ФАИР», 2003. – 283 с.
3. Основи менеджменту: [підручник] / Мескон Майкл, Альберт Майкл, Хедоурі Френк. – К.: Знання, 2010. – 643 с.
4. Праця керівника: [навч. посіб.] / Л. Є. Довгань. – К. : ЕксОб, 2002. – 384 с.
5. Організація і стимулювання праці: [навч. посібник] / Ю.В. Гончаров, Н.Д. Гуріна, Л.О. Денисенко. – К. : НВП «Інтерсервіс» , 2016. – 528 с.

Гріщенко І.В. викладач,

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

ФОРМУВАННЯ І РОЗМІЩЕННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Важливою запорукою успішного функціонування всіх сучасних організаційно-правових форм здійснюваної підприємницької діяльності є